

तमैकद्वित्वतदधिकान्यतमदिनदृष्ट्याकालिकदृष्ट्युत्तरैकत्विसप्ता-
हान्यतमदिनादि, रूपो मलमासतत्त्वाद्युक्तः तत्तद्विहित-
कर्म्मसु पर्युदस्ततयाऽभिहितः कालः एतत्प्रमाणानि सप्रति
प्रसवं मलमासतत्त्वसङ्गतं चिन्तामण्यादौ द्रष्टव्यानि “अकाले
वीक्षितो विष्णुर्हन्ति पुण्यं पुराणतमिति” पु० । अप्राप्तः
अनुचितः कालः शा०त० । अप्राप्तकाले “नाकाले स्मियते
कश्चित् प्राप्ते काले न जीवतीति” पुराणम् । “अकाल-
जलदोदय” इति रघुः । “अकालमृगुहण”मिति
तन्त्रम् । “वर्त्याधारस्त्रेहयोगात् यथा दीपस्य संस्थितिः ।
विक्रियापि हि दृष्टवैमकाले प्राणसंक्षय” इति याज्ञ० ।
“अकालजन्तु विरसं न धान्यं गुणवत् स्मृत”मिति,
वैद्य० । “नाकालवृष्टौ कुर्वीत व्रतवन्धशुभक्रियामिति”
स्मृतिः अनुचितकाले वृष्टाविति तदर्थः । “वरमे-
काङ्क्षतिः काले नाकाले लक्षकोटयः इति ति०त० ।
नास्ति कालोपाधियज्यजातमल । जन्यभूत्ये प्रलये ।
“अकालकालमेघमेदुरेति काद० । अप्राप्तः कालो यस्य
प्रादिभ्यः घातजस्येति व० अन्यलोपश्च । अप्राप्तकाले
अनुचितकाले पदार्थे ति० । कालः कृष्णः न०त० । कृष्ण-
विरुद्धशुभवर्ण्ये पु० । कृष्णविरोधिषुभत्ववति ति० ।
अकिञ्चन ति० नास्ति किञ्चन यस्य सयूर०त० । निर्धने,
“अकिञ्चनः सन् प्रभवः स सम्पदा”मिति कुमा० । दरिद्रे,
“अकिञ्चने किञ्चननायिकाङ्गके किमारकूटाभरणेन न
त्रिय” इति नैषधम् ।
अकिञ्चनता स्त्री० अकिञ्चनस्य भावः तत् । संन्यासाङ्गे सर्व-
द्रव्यत्यागरूपे यमविशेषे “व्रतं दानं परिव्रज्या तपस्या
नियमस्थितिः । अहिंसाऽस्त्रयतास्तेयब्रह्माकिञ्चनता यम”
इति स्मृतिः ब्रह्म वेदमन्त्रः ईश्वरमननं वेत्यर्थः ।
निर्जनत्वे च । भावे त्व । तत्त्वार्थे न० । “स्थाने भवानेकनरा-
धिपः सर्वाकिञ्चनत्वं मखजं व्यनक्तीति” रघुः ।
अकिञ्चिज्ज्ञ ति० न किञ्चित् जानाति ज्ञा-क अश्वाङ्ग-
भोजीतिवत् असमर्थस० । किञ्चिदनभिज्ञे, किञ्चिद्ज्ञान-
शून्ये, अल्पज्ञाने, ज्ञानशून्ये च ।
अकिञ्चित्कार ति० न किञ्चित् करोति क-अच् असमर्थ
स० । किञ्चिदकारके क्रियाशून्ये, निष्प्रयोजने च ।
अकुण्ड ति० नास्ति कुण्डा यस्य । प्रतिबन्धशून्ये, कर्म्म-
द्वये च ।
अकुतोभय ति० नास्ति कुतोऽपि भयं यस्य सयूर०स० । कुत-
चिदपि भयशून्ये ।

अकुप्य न० गुप्यते निस्वताव्युक्ततया-लज्जाकरत्वात् गुप्य क्यप्
नि० कस्य पः कुप्यं रैत्यादि न०त० । स्वर्णे, रूपे च ।
अकुमार ति० न कुमारः । अतीतकौमारार्थस्ये तरुणे ।
अकुल ति० अप्रशस्तं कुलमस्य न० व० । अप्रशस्तकुले
“कुलान्यकुलतां यातीति” मनुः ।
अकुशल ति० न कुशलं सङ्गलमस्य । सङ्गलविरोध्यसङ्गलयुक्ते ।
न०त० । कुशलविरोधिनि अभिज्ञे न० । दक्षभिज्ञे ति० ।
अकूपार पु० न कूपमृच्छति कृ-अण् । दृष्टकृच्छमे । न कु-
प्योऽपि पूर्तिं पृ-पालनपूरणयोः अण् वा० दीर्घः, न कृत्-
सितं पारं गन्तव्यदेशो यस्य वा, पृ० दीर्घः । मङ्गापारे
समुद्रे, दूरगामिनि स्मृत्यै च पु० । पृ० । अकूपारोऽप्यत्र ।
अकृत ति० क-कर्म्मणि क्त न०त० । कृतभिज्ञे अन्यथाकृते ।
“कृताकृतावेक्षणादौ ब्रह्मा कृत्विक् नियुज्यते” इति याज्ञिक-
प्रसिद्धिः । “अकृतव्यूहाः पाणिनीया” इति परिभाषा ।
न कृतो व्यूहः विशेषेण अहोयैः विनाशोन्मुखं दृष्ट्वा
कृतमपि कार्यं नाशयन्तीति तदर्थः सि०कौ० । बलपूर्व-
कृते कृष्णलेख्यपत्तादौ च “सर्वान् बलकृतानर्थानकृतान्
महुरब्रवीदिति” मनुः । “बलात् कृतं पापानि मनु-
तान्यकृतानि वः । सर्वान् बलकृतानर्थानकृतान् महुर-
ब्रवीदिति” नैषधम् । पुत्रिकात्वेन अकल्पितायां दुहितरि
स्त्री । “अकृता वा कृता वापि यं विन्देत् सङ्गतात्
सुतमिति” स्मृतिः । भावे क्त अभिवाये न०त० । करणा-
भावे निवृत्तौ “नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनेह कथनेति”
गीता ।
अकृतज्ञ ति० न कृतं जानाति ज्ञा-क असम०स० ।
कृतोपकारास्मारके, कृतज्ञे, “आत्मारामाः पूर्णकासाः
अकृतज्ञा गुरुद्रुह” इति भागवतम् ।
अकृतिन् ति० कृतमनेन कृत-इति न०त० । कार्यात्मने
क्रियासु पाटवरहिते ।
अकृत्य न० क-क्यप् अप्राप्त्ये न०त० । दुष्टकार्ये और्ध्या-
दिकरणे । न कृत्यमस्य न० व० । कर्म्मरहिते ति० ।
अकृत्रिम ति० न कृत्रिमः न०त० । कृत्रिमभिज्ञे स्वभावसिद्धे ।
“कृत्रिमाकृत्रिमयोर्मध्ये कृत्रिमे कार्यसंग्रह्य” इति परि-
भाषा अकृत्रिमस्ते हरसाहचर्यमिति ।
अकृत्वा क० न कृत्वा न-क-क्ता । करणानन्तर्ये “अकृत्वा
कुलसन्नतिमिति” मनुः ।
अकृष्टपथ्य ति० अकृष्टे ज्ञेये पथ्यते पच-क्यप् ७त० ।
हृत्वाद्याकृष्टेले पच्यमाने नीवारादौ शब्दे ।